तिस्र इष्टकाः विश्वःतिःसंज्ञकाः पृःणाः करोति । लक्षणकरणं च प्रथमादितीया-प्रज्ञास्त्र्ययमेवोपधानं यथा स्यादिति । मृद्मुपशयां निद्धाति ॥७॥ उखां क्रि-यमाणामुपशेतः इत्युपशया तां मृद्मितिरिच्यमानां निद्धाति कार्यार्थम् । संः स्रविश्वाशं मृद्मुपशयसंज्ञां निः । सप्तिरश्चशकृद्धिरुखां धूपयित दिवणा-स्यादोप्तरिकेकेन वसवस्त्रेति (११-६०) प्रतिमस्त्रम् ॥६॥ संः शकृद्धिरश्वतिण्डैः । स्रध्या स्रथ्ने चतुरश्चं खनत्यदितिष्ट्वेति (११-६०) ॥१॥ स्रभ्निश्च पूर्वोक्तेव प्रकृतत्वात्

स्रत्र सा वैणव्यक्षिर्त्सीद्तीति (६.५.६.३) वचनात् । स्रवणमास्तीर्य यया-कृतमवद्धाति ॥१०॥ स्रक्षे : येनैव क्रमेण कृता स्रवाहाद्याः । उद्यायां तु विशेषः : द्वानां वित्युद्धां (११.६९) न्युद्धाम् ॥११॥ स्रवद्धाति । स्रवणमावहाद्य द्विणाद्व्यक्षिनादीपयित धिषणास्त्रोति (११.६९) ॥१२॥ निर्मन्त्र्येन वा धूप-नश्रपणे ॥१३॥ कर्तव्ये । वद्वत्रीष्ट्रेतीच्चमाणो (११.६९) अपित ॥१४॥ उद्या-मीच्चमाणः । स्राचर्रति मित्रस्येति (११.६९) ॥१५॥ स्राचरणं च श्रपणप्रचिपः । चं स्रवाहादीनामधस्ताद्वपरिष्टाच पुनः श्रपणं प्रच्चिपति । यावद्वाचरेत्

॥१६॥ सं याविद्धः प्रकारैः श्रपणं प्रिचियत्तावद्धानेनैव मल्लेणाचरेत्। दिवेव प्रद्कृतोद्धर्णे ॥१०॥ कर्तव्ये (६.५.३.६०)। सं प्रद्क्ष्तं पचनम् उद्धणं विक्तिर्विकाशनम्। उद्धपति श्रपणम् ॥१६॥ पदार्थतया। सं भस्मसाद्भतं पराकरोति। देवस्वेत्युखाम् (११.२३) ॥१६॥ उद्धपति। उत्तानां कर्रोत्यव्यथमानेति (११.६३) ॥२०॥ उद्यक्त्युत्योयेति (११.६३) ॥२१॥ उद्धं

यक्ति । पिरगृद्ध पात्रे करोति मित्रैतां तऽइति (११.६४) ॥ १२॥ स्रज्ञापयसावसिद्यति वसवस्त्रिति (११.६५) प्रतिमत्नम् ॥ १३॥ उखाम् । त्रित्रपत्ने च उत्तानकरणाधिकैका स्रज्ञापयसावसेकाला कर्तव्या । इष्टकाक्रियातस्त्र्या- लिखितानाम् ॥ १४॥ स्रत ऊर्धमिष्टकास्त्र्या खिताः क्रियते । स्रपिरिता- लिखिता वोत्तर्योः ॥ १५॥ द्वितीयाचतुर्थ्योः कृत रुतत् ते हि प्रकृत्याम्लायते स्सो हैते चितीऽस्रपिरितत उ व रस इति (६.७.२.५७) स्रतस्र विकल्पोऽयम् ।

पूर्ववद्ग्निः पाके ॥२६॥ इष्टकानां पाके भवति निर्मन्थ्यो दिन्नणाग्निर्वा । दीन्नामावास्यायामामावास्येनेष्ट्रा ॥२०॥ फाल्गुन्यमावास्यायां दीन्ना भवति । सा